

Impressie 2^e Jongerenweekend

Op vrijdag 25 en zaterdag 26 januari jl. was het zo ver, het 2^e Jongerenweekend van Winstuitverlies.

Gelukkig hadden we een tomtom. 'WinstuitVerlies' weet altijd van die heerlijk rustige locaties uit te zoeken voor onze jongerenweekenden. En daarom was een tomtom geen overbodige luxe. De sneeuw lag er nog en we genoten onderweg alvast van de omgeving. Tot er opeens 'bestemming bereikt' klonk.

We stonden in Renswoude voor een verzorgd boerderijachtig gebouw, met een bord ervoor. We hadden genoeg keus: 'camping', 'zorgboerderij', 'boerderijwinkel', 'bed&breakfast'. Eenmaal geparkeerd zagen we al gauw waar we heen moesten. 'Tweede jongerenweekend' stond er op een rood papier op één van de deuren.

Want ja, het 'tweede jongerenweekend' van WinstuitVerlies was een feit! Vol verwachting stapten we binnen en wat zag het er al gezellig en sfeervol uit! Het was eigenlijk een groot, warm, knus huis. Met een keuken, grote eettafel waar we met z'n allen aan konden zitten en daarachter nog een paar banken. Daar strandden we natuurlijk als eerste. Terwijl we met de vroegkomers al thee dronken druppelde de rest ook binnen. De sfeer was er direct, een sfeer van veiligheid, vertrouwen, er zijn voor elkaar en dezelfde (h)erkenning als voorgaand jaar en de contactdagen. We waren zo aan het praten dat opeens de warme maaltijd al op de gezellig gedekte tafel stond. Iedereen liet het chinees eten zich goed smaken. De bakken nasi en bami stonden tussen de kaarsjes in.

Winst. Uit verlies??

Aan tafel passeerden verschillende onderwerpen de revue; maar na het eten begon toch het echte werk. Dini Buitenhuis was deze avond ook bij ons.

'Eigenlijk zijn we toch ook wel een apart cluppie he' zei Henk-Jan. Want bijna allemaal hadden we wel getwijfeld of we zouden gaan. Weer dat verdriet oprakelen, weer er over praten met diepgang, wat als ik moet huilen? Allemaal vragen die door je hoofd gaan als het weekend bijna realiteit wordt. Zouden we winst kunnen behalen uit onze verliezen? Zou het weekend de tranen waard zijn, de pijn in je hart die je misschien niet had gevoeld als je niet was gegaan?

Ja. Het was het waard. Want wat was er een open en eerlijke sfeer. We stonden niet alleen om elkaar heen, maar de Bijbel lag in het midden.

En dat is belangrijk, dat is troostend. Daar kan je je winst uit halen, ook al is het verlies soms zo afschuwelijk groot.

We gingen in groepjes van twee uit één en we vertelden elkaars verhaal. Daarbij moest de één vertellen en de ander actief luisteren. Later in de groep; vertelde de één het verhaal van de ander. Dat was een fijne manier, je hoefde niet zelf kwetsbaar te zijn. Iemand anders vertelde het voor jou. Je mocht natuurlijk wel zelf aanvullen of verduidelijken.

Zo deelden we een stukje van onze levenservaring met elkaar en konden we elkaar tot steun zijn.

Na deze sessie en het koffiedrinken, met nog wat sterke verhalen erbij, gingen we al gauw naar onze kamers. Tenminste, kamers.. Het waren eigenlijk gewoon huisjes! Per kamer hadden we twee verdiepingen tot onze beschikking. Met daarin een slaapkamer, keukentje, badkamertje, zithoekje en eethoekje. Het was erg fijn en mooi!

Winst

Na een nacht goed, of wat minder goed, geslapen te hebben zaten we om half negen allemaal weer fris en fruitig aan de ontbijttafel. Na het goed verzorgd ontbijt gingen we in twee groepen uiteen voor de Bijbelstudie.

Centraal stonden Romeinen 8:31-39 en zondag 10 vraag & antwoord 28. Zeker meer dan de moeite waard om voor u zelf ook door te lezen!

Bij het groepje waar ik in zat, hebben we het onder andere over 'dat wij in allen tegenspoed geduldig en in voorspoed dankbaar zijn mogen' gehad. Zijn we altijd geduldig in alle tegenspoed? En als het weer goed gaat, vinden we het dan niet al snel weer gewoon?

Ook staat er 'onzen getrouwen God en Vader'. Een getrouwe Gód en Váder. Het is goed om dat twee keer goed te lezen en in te denken hoe diep en teer die relatie eigenlijk is. Heel indrukwekkend ook om Romeinen 8 langzaam te lezen en alles tot je door te laten dringen. Niets kan ons scheiden van de liefde van onze God. Daar hebben we het bewijs voor in Romeinen 8 en zondag 10. Daarnaast was nog een waardevolle opmerking; We hoeven niet dankbaar te zijn om wat er gebeurt. God heeft geen ziekte en dood gewild in deze wereld. Maar we moeten dankbaar zijn om wie Hij is. We hebben de eeuwige dood verdiend, maar Hij geeft ons uit onmetelijke genade nog genadetijd.

En dat is pure winst.

Creativiteits sessie

Na deze Bijbelstudie hebben we een korte wandeling over het terrein gemaakt. Het was bitterkoud zou W.G. van der Hulst zeggen. Dat we echt op het platteland waren merkten we al gauw toen er een grote haas door de sneeuw rende.

's Middags stond er een creativiteits sessie op de planning. Geeke en Marit, creatief therapeut, kwamen daarvoor naar ons; met grote tassen vol met materialen; zoals verf, glitters, krijt, schilderdoeken, enorm veel tijdschriften, bijzondere plakstickers, kwasten, etc. Genoeg om ons uit te leven dus. Iedereen maakte een schilderij voor de persoon waar hij/zij op vrijdag mee had gepraat. En wat was iedereen creatief! Echte kunstwerken waren het allemaal. Vooral de verhalen achter de plaatjes, woorden, etc., waren echt heel mooi. Je merkte dat iedereen echt aandacht had geschonken aan de persoon en wat die dan troostend zou vinden. Na deze sessie werden de schilderijen één voor één overhandigd en iedereen was er blij mee.

En dat was alweer het einde van dit tweede jongerenweekend. Enorm intensief, soms pijnlijk, maar ook zo troostend en kracht gevend...

Iedereen ging naar huis met een lach op het gezicht, een schilderij in de ene hand en een mooie envelop vol briefjes van de rest in de andere hand.

Geschreven door Martine de Wit